

Sy-li spēwať,
Pilnje džętať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džętaš
Wšędne dny;
Džęn pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbitke njedželske lopjeno

W Budyschinje

9. septembra 1934

Bauzen

15. njedžela po štwjatej Trojizy.

Čišt na Galat. 5, 25—6, 5.

„Njestarajće šo“, tak napomina naš iczenje džęnńi-
šheje njedžele. Bóh dawa kóždemu wšędný khlęb, wón da
šwojemu šłónzu šo šwęczič na šlych a njeprawnych a dawa
dešęč na prawnych a njeprawnych. Njewuměršomna je jeho
šmilnošč; wšęitzy šu do jeho lubošęe wobšamńjeni! Nje-
dyrbjeli tohodla wocžakowacz, šo wšęitzy bóle a bóle šwojeho
Boha pntaju a w jeho lubošęi šo khowaju? Wšęak Bóh
čhe, šo by wšęitkim pomhane bylo!

Ale japosčtoť Jan pišęe tak rašnje, šo šo namaťaju
tu Bože džęczi — to šu čzi, kiž šu šo wot Boha narodžili —
a tam džęczi čžerta, kiž po Božej woli njęčžinja a wo njeho
šo njęstaraju. A japosčtoť Pawoť nam to se šwojeho šho-
njenja wobkrucza. Ničto njemóže šrijedza štacž, kóždý ma
šo rošjudžicž, na kotru štronu čhe šupicž, a tež našę Šbóž-
niť to tak jańnje wupraji se šłowom: „Ščtóz njęje šamnje,
tón je pišęęiwo mi“. A jónu budžemy po tym šudženi,
hacž šmy pišęes Křhřtuša prawdošč Božich džęczi namaťali
abo niž.

W našęim tešęe nam Pawoť praji, šo mamy we wšęęd-
nym žiwjenju šo jako Bože džęczi wupoťacz. A kak to, nam
wón poťajuje w tym, kak šo Bože džęczi pornjo džęčžom šwěta
šadžerza, to je:

1. hacž šu prošęneje čžęcže laťomne,
2. hacž tomu pomhaju štanęč, kiž je wot někaťkeho pada
pišęękwatany,
3. hacž špntaju kóždý šwój škutť.

1. „Njebudžmy prošęneje čžęcže laťomni!“ tak šo šapocž-
nje našę tekst, „hdžęž jeno jedyn druhęho wabimy a šębi
mjes šobu šawidžimy“. To šo woprawdže řędko njęstanje, šo
dla prošęneje čžęcže, kotruž jedyn pnta a kotruž drugi jemu

njepopišęe, šo mjes šobu roššłobja, šo hidža, wobštoržuja,
šo pišęęšęęhaju. A ničzo njęje tak njedušęne, haj tak čžę-
towšęe, šo čžłowjetojo njębychu tež w tym šwoju čžęcž pntali.
Tu šo jedyn i tym křwali, šo ani kęmšęi njękřodži ani k špo-
wędzi, tam jedyn, kak je čžłowjetoť šjebať a šo na njęprawe
abo lešęne wasčnje wobohaczil; šęęczi šašo se šwojim nje-
póčžiwym a njęporjadnym žiwjenjom. Drušy widža šwoju
čžęcž w tym, šo ludžo jich wobdžiwaju jich drašty dla, jich
šwonťownęe pišęęnoščęe dla, jim na tym leži, šo njębychu
drušy i nimi w tym nastupanju šobu mohli.

Šłóncžnje pak je jich tež tajťch, kiž maja porjad w šwo-
jich wězach, kiž šwěru šwoje wobštaraju, šu pišęęčęłni we
wobkřadže i druhimi — a ščto njęby to ša něšęto dobre
a křwalbňhódnęe měť! Tola, hdňž šo w tajťim Boža wola
njępnta, ale hdňž je to jenož čžęcžęlaťomnošč, ščto je to
potem hódnęe?

Šso wě, tajťa čžęcžęlaťomnošč tčzi čžłowjetoť hľuboťo we
wutrobje a ščtóz čhe ju pišęęwincž, dnrbi šo i Boha na-
rodžicž. Bože džęczi njępntaju tajťu čžęcž pišęęd čžłowje-
ťami, wone čžędza šo šwojemu Šbóžniťej špodobacz. Woni
šo njęprashęeja: ščto praji čžłowjetojo? ale: ščto praji
Bóh Kņjes? Džęczi šwěta maja šwoju mřdu přęcž, hdňž šo
jim doťanje, ščtož šwonťownęeho pntaju, a hdňž maja potom
šhonicž, šo je bylo wšęo šachodne, pišęęne, prošęne. Njebudž-
my prošęneje čžęcže laťomni! Ješuf je prajiť: „Ša nję-
pntam šwoju čžęcž“, a tohodla je wón šmęrom šnješľ, hdňž
šu wo nim prajili: „Wón šaťajuje, řęžorej daň dawacz,
wón je žłowniť a towařš hřęšęniťow, wón je žracžť a
winowý wopiť, wón je šamaritiťi a ma čžęta, wón je Boha
haniť“. Wón je tež to njęšľ, šo šu jeho řaž šłóštniťa křęi-
žowali hromadže i dwęmaj šłóštniťomaj na drjewje hańby.
Čzi, kiž šu čžęcžęlaťomni, wjęcza šo, hdžęž je jim to móžno;
woni njemóža šabęč a wodacz a šu pišęęčziwo někaťkemu

dobremu, hdyž pschi tym njemóža swoju czescz dobyć. Czescze-
lałomnoscz a hordoscž je czerta skutk, niz pak Khrystuša,
nascheho Sbožnika. Ssmny pak w duchu tuteho nascheho Sbož-
nika žiwi, budžmy tež duchownje smyšleni a khodžmy tež
w duchu!

2. Kak sadžerža so dale Bože džeczi a džeczi śweta, hdyž
je něhdže człowjek wot někajkeho pada pschekhwatany? Je
móžno doznyła, so móža człowjekojo so wješelicz, hdyž czło-
wjek do hrěchow šapadnje? Bohužel je tomu tak! Wono so
hušto doscz stanje, so tajkemu popšheja, hdyž je padnył, haj
to radny hišhcze rosnošhuja. Myšla šebi, so šmėdža na taj-
kim šudžicz kaž farisejski: „Ša so czi, Božo, džakuju, so nje-
šym kaž drusy, kaž tamny žłownik“ — a tak šebi myšla, so
šu tola wjele lėpschi dnyli tajki, haj so š hišhcžijanami tola
nicžo njeje, so šu jenož hejchlerjo.

Drusy šako maja ša tajkeho padnjeneho někajki człowiki
trošcht a praja: ty nješy přeni, kotremuž je so to štało a
njebudžesh tež pošledni; woni njecžuja, so je to trošcht, š ko-
trymž czert trošchtuje, kiž chze, so by so człowjek na to
šwucžil: hrěšchicz, a so by šwėdomnje człowjeka špało.

Šhto budže Jesuž š tajkemu šudženju a š tajkej škej
radže prajicz? Wón, kiž je pschischoł do šweta, so by pntał
a šbožne czinik, šhtož je šhubjene? Wón budže so naž pra-
šhecž, hacž šmy po radže Pawoła czinili, hacž šmy tajkemu
padnjenu š czichim duchom pomhali, šako štanycz a prawy
pucz hič. Š tym so Bože džeczi na to pošafuja, šhto jim
pschisšteji. Šim je žel, hdyž bratr padnje; jim je nješnješliwe,
so so tajki wot Boha dželi. Wone wėdža, so poroki njepom-
haju, wone pntaju wjele bóle, jeho š pošucze dowjescz a š lė-
šarjej dušchow, so by špošnał a šhonik šmilenje a šwėru
šwojeho Sbožnika. Bože džeczi to móža, dofelž šu duchowne
a maja doscz czicheje myšle; wone šebi na to myšla, kał
lohzy móže tež na nich tajke špntowanje pschińcz, wone wėdža,
kał šłaba jich móž je a so móže tež tón padnyč, kiž so šda
najšhnlischi byč. Tohodla njesh njesh jedyn drugeho wob-
czěžnoscz! To je šakon Khrystušow. Dobry lėšar njesh šobu
šhoreho wobczěžnoscz; wón pnta šorjen šhoroscze, doniz jón
njeje namakał, so by šhoremu pomhał. Šarschej njeshetai
džecža wobczěžnoscz; wonaj je nješastorcžitaj hdyž je nje-
poškuschne, ale jo woczehnjetaj, tež hdyž jimaj próžy na-
czini. Čžežke je hušto žonje, wobczěžnoscz muža njescž a
šawopał, hušto tež šušodej, njepšhecželstwo šušoda njescž a
ške š dobrym pschewinycz. Bože džeczi hladaja na teho, kiž je
jich wobczěžnoscz njesh a kiž ju wšchėdnje njesh. Tak budžmy
šcerplivi, kaž je Jesuž šcerplivy. Nješaczihni nikoho, tež
njedžakowneho niz! Bože džeczi czinja, kaž Jesuž czini, kiž
njesh nasche šhoroscze a nałoži šebi nasche boloscze.

3. Kak sadžerža so ščoncžnje Bože džeczi a džeczi śweta
w tym, so ma šoždy pntacz šwój skutk? „Šeli so so pak ně-
škomu šda, so wón něšto je, kiž wón wšchał nicžo njeje, tajki
šjeba so šam w šwojich myšlach; šoždy pak njesh špnta šwój
škutk, a tehdy budže wón šhwalbu mēcž šam na šebi a niz
na druhich.“ Kiž duchownje smyšleni nješku, šu šoriny hotowi
še šamoprühowanjom. My šmy wšchitzny hrěšchnizny — kał
hušto móžesh to šhšhecž, drusy maja hišhcze wjazny hrěchow
— a w tym je jich šamopšnacže wobšamšnjenje, šotrež wšchał
nicžo njeje hacž šamošebanje. Bože džeczi pak šhšcha:
„Šoždy šwoje šremjo ponjesh“. Šdyž tež maja drusy hrěchi;
njewotbudu tola ja š tym šwoje hrěchi a nješku tola moje
hrěchi š tym mjeshche! Š tajkeho šordeho smyšljenja Bože
džeczi ženje byč njemóža, jako bychu hrěchi druhich wjetšche
byšle; wšcha hordoscž je kaž šhlewjet, kiž nam njeda do

šnutšowneho nascheje dušche pošladacz. Šhorn njeje štrowy
š tym, so šu drusy tež šhori; wjele bóle Bože džeczi wšchėdnje
pošutu czinja a prošha, so by jim šnjes Jesuž wotwšak
wšchė hrěchi, jim šnate kaž jim nješnate, a pošadža šo žyle
jemu, dofelž je wšcho šbožo wobšamšnjenje w nim.

Tak njeje prošdne prošhenje, hacž šy džeczo Bože abo
džeczo śweta abo czerta. Čzi, kiž Jesuša pschijimaju, tym
dawa wón móž, so bychu Bože džeczi byli, kiž do jeho mjena
wėrja, so bychu psches njeho tež wēcžne herbštwo dostafe.

Šamjen.

Wartburg.

(L. š D. pošracžuje.)

Čzicho, pošni woczakowanja džechmy po šhodže ša wjed-
nikom. Ššhes wušte, niške durje pschiščechmy do hrodu
šameho. Wššche durjow wiša, w 13. lėštotku š kamjenja
wubity ryczėr: „Drachenritter St. Georg, der Schutzpatron
der Burg“. Ššhes mały rumczł šupichmy nuts do ruma,
kiž mjenuja: „Elisabethen-Galerie“. To je wuška došha
rumnoscz a wjedže do hrodoweje šapalki. Na raššchej ščėnje
šy widžecz wobrašy „Še žiwjenja šwjateje Šilžbjety“.

Šilžbjeta bě wuhešška šralowška džowka. 21lėtna wona
jako mloda mandželška šrajneho šrabje Ludwiga Šobožneho
šem na hrod pschiščže. To bě w lėčze 1211. Šjana na
pošawje a woblicžu, wobdata š najwjetšim bohatsštwom
pnyhi a šrašnosczow bě wona pošožna. Wobšarowasche bo-
šacže šhudnyč, hladašche šhornyč a czinjeshche wjele dobro'ny.
W lėčze 1226 da wona „Šospital ša šhudnyč“ poš hrodom
šwaricz. Šehdomny šanzler šnucžeshche Ludwiga, jej tole
czinjenje šakafacz, dofelž jeje bohatsštwo wotebėrašche. Ludwig
to nješakafa; ju jenož napominasche, so njeshy psche šwoju
móz šchła.

Šjany wėncžł pošėdancžšow a legendow šo wokoło njeje
plecže. Šas bě šěžor Šjedrich II. w šušodnym hrodže na wo-
pnyče. Tež Šilžbjeta š mandželškim bě prošhena, njemóžeshche
pak tam doncz. Wšchu draštu bě rošdarika. Šamyšlena wona
pschi woczinjnym wofnje štejesche. Tu pschiščeshchaj dwaj
jandželaj š najrješšchej šwjedželškej draštu ša nju. Tak šupi
wona najrješšcha psched šěžora.

Toła nětko š wobrašam, to běchu ščėhewaze: „Einzug
Elisabeths in die Burg“, „Die Hungrigen speisen“, „Die
Durstigen tranken“, „Das letzte Gastmahl“, — mjenujžy
prijedy hacž Ludwig do šchizneje wójny čehnjeshche, — „Lud-
wigs Abschied zur Kreuzfahrt“, „Elisabeths Flucht“, „Elisa-
beths Tod“, „Die Beisetzung in Marburg“. Najrješšchi
wobras pak je „Das Rosenwunder“.

Wo nim so pošėda: Šilžbjeta džeshche psched wrota;
njesheshche w šchėrzuchu šjane dary ša šhudnyč; še šwojim pošch-
czom je trochu šrnjeshche. To njeshė hišhcze ženje czinika. Ššchi-
jėcha jeje mandželški jej napsšhecžiwow. Trochu šnėwny tuteho
pschikryčža dla šo wón ju wotšje woprašcha: „Šhto njeshesh?“

Wona šastróžena wotmołwi: „Šnježe, róže to šu!“

„Šokadž!“ rješny Ludwig.

Š hlaj, jako pošahcz wotwodži, běchu tam najšrašnišche
róže!

Wuškotny to wobras! Ludwig na šonju šo š róžam šloni,
jeho šėwiza šo šchėrzucha dółka, jeho woblicžo je š šofa wi-
džecz; Šilžbjeta hlada šorje mandželštemu do woblicža
š woczłomaj, so njewėm, kał jej mjenowacz. Šda šo, so wona
hišhcze njewė, so to róže šu. Na prawo Šilžbjety druha

žónska ponižna steji. Pšchekšapjena stynje ruzn. — Wobrasn je Moritz von Schwind w lécze 1855 molował.

Stupichmy do kapalki. Wona bu natwarjena w 14. lětstotku. Tu widžimy mały wołtar; na nim steji stara Boža Martra. Widžimy pišczele, tež stary wobras je 14. lětstotka. Klětka je i leta 1625; dwaj switej stolpaj ju dzeržitaj. Tu leži czernjowa króna i Palästiny a mjecz Gustav Adolfa. Pošlednju robotu w mežazu je tu Boža služba; sastupne kartki so k tomu wudawaju. Wofna maja pišanu schleńzu; jene pokazuje: „Člowjek mjes hadami a lawami“. Džehmy wróćo do wjetšheje rumnosće, kiž mjenuja: „Sängersaal“. Wóćzyn jahladatej so hnydom na wulki wobras: „Der Sängerkrieg“. Moritz v. Schwind je jón molował. Spěwajo staj so tu měrikoj Heinrich von Osterdingen a Wolfram von Eschenbach; pošledni bě dobyčer. Wucžinjene bě, so budže tón, kotryž pšchěhraje, na schibjeńzu powěšnjeny. Na wobrasu widžimy: Kad chze podležaneho pšchimnyč, so by jeho powješny; tutón pada krajnemu hrabji Germanej a jeho mandželstej Sophiji k nohomaj na koleni. Sophija je postanęla a je jeho wobhnadžika i tym wuměnjem, so so tuto wubědžowanje ja lěto wospjetuje. To pak so stało njeje. Pšchicžina njeje snata. Dale so widžecž na wobrasu wobšedzerjo hrodu i 19. lětstotka a pódla Wagner, Schiller, Goethe, List, Wilhelm v. Kaulbach pošledni je tam Luther jako scholar. 1925 bu tutón wobras ponowjeny.

(Pofracžowanje scžěhuje.)

Zyrkwinske wašnje.

Kaž so službenaj pšchi pšchipowědanju mataj, je we wišchelach krajinach jara wšchelako. Swjetšcha bě wašnje, — wono je so bóle a bóle šhubilo, a to je škoda! — so službenaj pšchi přenim pšchipowědanju kemschi pšchindžetaj. Derje a pšchikladne by bylo, by-li so tuto dobre wašnje sažo sažoreniko a n'z jeno to, ale so byšchtaj tu tež druzi króć bylo! Eslubjenaj staj tola tak najbóle wobdataj wot dobroproščenjow wožady a pod wuproschenym žohnowanjom Božim w Božim domje!

Se Esmólnych hór pišaja, so je tam w jonym i zyrkwinyd, wokrješow wašnje, so službenaj pšchi pšchipowědanju hromadže wošředž wožady šedžitaj, hacžrunje tam hewat mužoj so hami sa so a žony hame sa so hndaja. Šchtó chzyn prajicž, so tole njeje dobre a pěčne wašnje?

Kaž druhdže njech tež w našich wožadach našhe prózowanje na to dže, dobroproščenja sažo bóle scžinicž wožadny štutk a tnyh, sa kotrychž dobroproščenje činimy, i wožadu šjednocžicž, — wěšo dalokož to možno. Eslubjenaj pak a tohorunja na pšch. njedželniža po kemschithodže a nan pšchi wosjewjenju naroda, czi wšchitzy móžej a tehdy w Božim domje hnyč, hdyž so džakowanie a dobroproščenje čini.

Snamjo sa to, so so kšchescžijenjo we wjele, šchtóž jich wěry je, wot najhlubšheho a najthutnišheho wotkaleja, je tež to, so maja tute dobroproščenja pšchezo bóle a bóle sa formalnu wěž, kotraž dyrbi hnyč, ja wosjewjenje jenož, a so bóle a bóle sabnwaja, so je to dobroproščenje, to džakowanie, so je ta modlitwa to hłowne a to wosjewjenje to mjenje wažne. Kšchescžijenjo sanjehaja jara modlitwu a dobroproščenje, a to sažo, dofelž so jich wjele wjele njemóže wjazn woprawdže a w duchu modlicž, njemóže wjazn rěčecž i njebjekškim Wótžom w džěczazej dowěrje, w kotrejž tu na semi rěčji lube džěcžo i lubym nanom. W tym pak tčži forjeń po-

wšchitkowneho nješbožowneho žiwjenja kšchescžijanow. Žich dušcha njenamata wjazn w horzej, wěrjazej modlitwje mēr a pokoj w Božy a tak n'z tu wobšbožazu, šylnjazu, troštowazu móž, kotraž hake smóžni, so tu na semi so wěryne šbožowni.

So bychmy my kšchescžijenjo so sažo k tajtemu wěrnemu modlenju pšchodobyli! Tak by pomhane bylo jenotliwemu, haj zpktej, ludej! Tak njebychmy wjazn, kaž na pšch. nětkele husto službenaj činitaj, čžekali se šriedžisny tnyh, kiž so sa naž modla, ale do njeje khwatali.

Modlitwa hama pak njeje wašnje, ně, tajta modlitwa je kruč našheho žiwjenja a hnyča. Bjes njeje tu ničžo zpkte, njeje našcha wěra ničžo zpkte!

Próstwa k Jesusej.

Njeh twoja lubošć hori
Sso w mojej wutrobje,
Njeh ju tež tajku stwori,
Kaž Marja mějeshe;
So by Čže lubowala
A so Čzi špodobala
Nětk a do wěčnosće.

Wěr! jeno wěr!

Natož derje Bože dary!
Starošć nježe cže na marny.
Wěra je šredk jenicžki.
Kšhoreho Knyes wustrowi!
Šój, proš a so dowěr Žemu,
Pšchi nim cžeknjesh wišchemu štemu.

Zyrkej a stat.

Saška krajna zyrkej wosjewja w šwojim sakonškim kopjenu, so wot nětka w tutym šwojim sakonškim kopjenu wjazn zyrkwinske sakonje njewosjewja, kotrejž němški biskop w sakonškim kopjenu sa Němštu Ewangelštu Zyrkej wosjewja. Do wobě kopjeni móže kóždy wožadny pola šwojeho šararja pošladacž.

Wšchelake i bliska a daloka.

Š Butež. Njedzelu, 26. žnjeńza, našch pošawniški khor šwoje 10lětne wobštacže wošwjeczi. K tomu běšhe šebi so šodne khory pšchepošnyl, a dujerjo běchu pšchishli i Šodžija, i Šrodžišchčža, i Poršchiz, i Kšhwacziz, i Budnyšheje Michalšheje wožadny a i mišioniškeho dujerškeho khora i Budnyšhina, tak so bě jich na 80 šhromadženyh. Šsobotu popošdnju w Božim domje šhromadnu pruhu wotměwšchi wječornu hudžbu pšchi zyrkwi poškicžihu. Njedzelu rano so jich džělo sahe šapocža, a to najpriedny i hudžbu w delnej wšny; w 9 hodž. běchu w krašnje wupnyšchenym Božim domje šwjedženške kemsche, pšchi kotrychž šylny khór wulkotnje nutrošč pošbēhowašhe, a to wožadžine kērlušche pšchewodžejo kaž tež wošebitu hudžbu poškicžejo, šhromadnje a našch khór šam. Šarar Mjerwa rjanu a wažnu službu dujerjow pod šłowo 1. Kor. 4, 1 a 2 staji, so pšchi tym dujerjam sa jich džělo lubje džakuj, jich do dalsheje šwērnej služby wabjo a wožadu wo šodne podpjeranje khora prošho. Šswjedženške kemsche wěšče šwoje

žohnowanje pschinježu. Po tym dujerjo psched zyrkwju dalschu rjanu hudžbu poskicizihu. Pschi shromadnym wobjedže so mnohe lube kłowcžo porěcža, a wožebje so našy khor pschekwapi a swjeheli, so Hrodzišcžansz dujerjo jemu wulkomy wobras k dopomnjeću na tutón kwjedžeński džen darichu. Popołdnju w 3 hodžinach běšche dujerška shromadzišna na turnarškim swučowanisheczu i mnohimi hudžbnymi darami kaž tež i narěcžu wožadneho fararja. Tak běšche džen sa dujerjow khetro napinazn, ale wěm, so woni radzi džekaja; a sa wožadu běšche džen i nowym dopokašom sa to, so móže so wona swjehelicž, so na tak rjaney wyschinje stejazn khor ma, a i nej wěšo wschitke wožady, w kotrychž dujerjo runje tak kwěru džekaja njekebicznje, ale Bohu k cžesczi a wožadnym k spomoženju. Njech so našemu dujerškemu khoraj sakhowa jeho luboscz k nadobnemu a widžomnje žohnowanemu džeklu! Džak wožady je jemu wěšty.

Do Katez žu sa pschichodnu njedželu, 16. septembra, wschitzn pscheproscheni na kwjedžen Swonkowneho Mižionstwa. Sserbška kwjedžeńska Boža klužba budže w 2 hodž. Prědowacž budže nam k. farar Handrik-Boršiški. Po herbskeje Božej klužbje pschisamtnje so němška kwjedžeńska Boža klužba. Tuž, shtož někak móže, dóncž abo dojěcž do Katez, žobu kwjeczicž tutón kwjedžen. Swonkowne Mižionstwo je tola bylo pschezo wožebita naležnoscz Sserbow.

Šlowna herbska předaška konferenca bě shtwórtk, 30. augusta, do Sserbskeho Doma swołana. Hacžrunje wjedro hubjene, dóndže jich tola škóncznje rjana cžrjódka. Praščenjow wschal ma nětkole kóždn wjazn hacž by móžno bylo je dojednacž. Po sawodneje modlitwje, w kotrejž na našy cžaz a jeho wožebite praščenja a nadawki džiwašche, rosprawješche pschedknda, k. wyschšchi farar Sarjeńk, i krotka wo tym, shtož bě po pošlednim pošedženju wažneho bylo abo shtož hewak nam měješche prajicž, so bychmy cžim dokladnišcho wo najnušnichim porěcžecž mohli. Mjes druhim šdželi, kaž tež hižo w našim kópiěku wosjewi, so žo nětko herbski seminar šapocžnje a so do njeho 12 studentow abo hišcže wjazn pschidžje. Pscheprosž naž tež na mižionški kwjedžen do Katez; kwjeczim jón njedželu 16. septembra, kaž je tež tu na druhim měštnje wosjewjene. Nadrobnišcheje rosmotny pschijnješechu nam praščenja noweho šarjadowanja we wožadach a w krajnej zyrkwi a tohorunja porucžene šarjadowanje wožadneho kópiena sa wschě wožady šakskeje krajneje zyrkwje. Tu měješche redaktor našeho kópiěka nadrobnišchu rosprawu podacž. Našy njedželnik wobkhowa wschě dotalne prawa a ma žo bóle a bóle šcžinicž wožadnik sa dvojorěcžne wožady, wukhadžejo pod dohladom a po porucžnoscz krajneje zyrkwje; redaktor žam je žobu mjes redaktorami, kotrychž je krajna zyrkej sa tuto nowe džeklo pomjenowala. — Pschirunaj tež, shtož tu 2. sept. nadrobnišcheho wo tym wosjewichmy a cžitaj so hišcže ras. — Tuto šarjadowanje je sa naž Sserbow swjehelaze a pohonzaje; hont naž do pilnišcheho a wobšchěrnišcheho štkowanja sa naše kópiěko „Pomhaj Bóh“ a do pilnišcheho a wobšchěrnišcheho podpjeranja našeho njedželnika, kotryž ma žo bóle a bóle šcžinicž wožadnik sa naše wožady. A tuto podpjeranje, to reka: So by jich wjaz a wjaz Sserbow nětko naše kópiěko škasalo a cžitalo a so bychu našy dotalni pschecželjo a cžitarjo žo žobu wo to štarali, so by žo dale a bóle rosšchěriko, a to niz jenož w Šakškej ale tež w Pruskej. S tutym nowym šarjadowanjom w Šakškej nješcheměni žo nicžo sa našich Sserbow w Pruskej. Žim kže naše kópiěko dale a bóle a lěpje klužicž. Woni paž, našy Sserbja w Pruskej, chžnli žo wo wužšche

šwiski i kópiěkom i tym postaracž, so tež tam jich wjaz a wjaz cžitarjow pschidobudu, a i tym niz mjenje, so kópiěkej dopikujaj a rosprawny podawajaj; tak by naše kópiěko „Pomhaj Bóh“ tež jim mohle bycž „wožadnik“. — „Mižionški Požok“ je njedawno do wjele domow pschischoł, do kotrychž hewak nješchikhadžesche. Cžisheczernja bě žebi tón wopor napoložila k lěpschemu Sserbow a mižionškeho štku, „Mižionški Požok“ darmo do prawje wjele domow poskicizč a i tym Sserbow namotwicž, žebi tutón měšacžnik škasacž, kiž tola jenož 10 pjenježkow na měšaz placzi. My pokasujemy i tutym hišcže ras wožebje na tutón pschecželny štku našeje cžisheczernje. Wono by šažo něšto pschecželne bylo, bychu-li cži, kiž „Mižionški Požok“ hišcže nječitajaj, žebi jón nětko škasali. — Wo „Bibliškim Pucžniku“ jednachmy nadrobnišcho. Sda žo nam, so njeje wjazn wjele pschikhlilosczje a lubosczje k tutej knižny mjes Sserbami. Je to tomu tak? A je to tomu tak, dokelž je mjes Sserbami tež luboscz k Bibliji wožebity? Cžitaj tola kóždn, shtož dženkža kóždemu žobu „na pucž“ dachmy! — To a tamne wožebite a mjenje wožebite hišcže bě, tola njech je to i tutym došč!

„Eslepjanška wožada“ — tak cžitamy w Sserbskich Nowinach — „pnta k 1. novembra tuteho lěta herbskeho fararja.“ Šsmny tu pižali, so wjelešaklužbnny duchowny Eslepjanškej wožady, k. farar Handrik, po dołholětnym štkowanju na wotpocžink pódže. S najpomnjeneho wosjewjenja šhonimny dale: „Šswěrna herbska, jara zyrkwinsz šmšlena wožada i 4000 dušchemi w 7 wšach. Žena zyrkej, rjana šara i wulkej šahrodu. Šslepo je želešniška štagija mjes Šródkom a Běkej Wodu, hžžž žu wyschšche šhule. Duchowni, kiž herbsku rěcž dospołnje wobknežaj, njech žo hacž do 30. septembra tuteho lěta šamolwja pola patrona Hermann Graf von Arnim auf Schloß Muskau D.-L.“ — Pschějemy Šslepjanškeje wožadze, so by bórny noweho herbskeho duchowneho došala. Wuhladny wschal nejžku w tu khwilu wulke. Mało lět pošdžišcho budže sa wupróšdnjene herbske šary wjazn wuhlada, noweho duchowneho namakacž, dokelž mamy w tu khwilu mnoho herbskich bohokłowzow na universitach. Šslyšchimy tola, so žo lětka na herbskim seminaru w Šhwacžizach 12, haj žnadž žamo 14 wobdžela. To je swjehelaze sa pschichod; w tu khwilu paž mamy nusu, herbske wožady šastaracž. Wupucž je, so žo wožady hacž na dalsche špofoja i wšarom. Ale wěšo je to jenož wupucž, žane došškóncžne šarjadowanje, kaž žebi je kóžda wožada pscheje.

Pomnik sa mižionara. Šnatemu žlawnemu jendželštemu mižionarej Livingstone žu w Južnej Afrizny pomnik štagili. Wón bě přeni European, kotryž tam te tak mjenowane Victoria-spady wohlada. Pschi tutny wodach šteji nětko jeho pomnik.

Na pucž.

„Do Biblije! Kóždn džen popšchej žebi hodžinku pschi Bibliji a modlitwje! To je tón pucž k šbožu, k šbožnoscz! To je tón pucž, kotryž měli cžłowjekojó nětkole hicž a wono by lěpje bylo!“

p. L.

— **Wištowanje.** Ša 16. p. Tr. I. w B. — Ša 17. po Tr. B. we B.

Šamolwity redaktor farar Wyracž w Nošaczi. šch (Noštyž b. Weišenberg). Našad Šserbska šlowna předaška konferenca w Budyschinsje. — Cžishecz „Šserbske Nowiny“ w Budyschinsje. — Wuhladža kóždu žobotu a placzi šchtwórcžlětnje 108 pjenježtow.